

MASSZI FERENC

1921. augusztus 18. Újpest – 1993. június 28.

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

Petőfi Katonai Politikai Iskola, hallgató	1949. október 1.–1949. december 1.
Honvédelmi Minisztérium (HM) Politikai Főcsoportfőnökség, pártszervező	1949. december 1.–1950. október 1.
11. gépesített hadtestparancsnokság, politikai osztályvezető	1951. március 15.–1951. június 1.
9. lövészhadtest (Debrecen), politikai osztályvezető	1951. június 1.–1952. augusztus 20.
1. lovashadosztály (Nyíregyháza), politikai tiszt	1952. augusztus 20.–1953. október 1.
12. lövészadosztály (Kalocsa), politikai osztályvezető	1953. október 1.–1955. március 1.
Győri Hazatelepítési Bizottság, budai karhatalmi ezred	1956. november 1.–1957. március 1.
HM Személyügyi Csoportfőnökség, politikai helyettes, személyügyi osztályvezető	1957. március 1.–1957. november 13.
HM Személyügyi Csoportfőnökség, személyügyi csoportfőnök-helyettes	1957. november 13.–1958. augusztus 30.
Magyar Néphadsereg Vezérkar (MNVK) 2. Csoportfőnökség, katonai attasé	1958. augusztus 30.–1961. október 1.
5. Hadsereg parancsnokság, pártbizottság titkár	1961. október 1.–1965. július 12.
MNVK 2. Csoportfőnökség, közvetlen személyi tartalék	1965. július 12.–1965. augusztus 30.
MNVK 2. Csoportfőnökség, szófiai katonai- és légügyi attasé	1965. augusztus 30.–1971. október 1.
MNVK 2. Csoportfőnökség, közvetlen személyi tartalék	1971. október 1.–1972. január 1.
Hátországi Alakulatok Parancsnoksága, személyügyi osztályvezető	1972. január 1.–1973. november 1.

RENDFOKOZATAI

hadnagy	1949. december 21.
főhadnagy	1950. augusztus 1.
százados	1950. november 7.
őrnagy	1952. november 7.
alezredes	1956. október 13.
ezredes	1962. november 7.

PÁLYÁJA

Apja Masszi Lajos géplakatos, anyja Knopp Mária, felesége Baljer Katalin. Hat elemi és egy polgári iskolát végzett, szakmája cipőfelsőrész-szabász volt.

Katonai szolgálatát 1942. október 5-én kezdte meg Szentendrén a 101/1. vasútépítő ezrednél, ahol tizedes, majd rajparancsnok volt 1945. február 25-ig. Ezután megszökött, majd és Szlovákiában a „Sztálin” partizánegységben harcolt, 1945. májusában pedig hazatért. 1948-ban bőripari élmunkás, majd művezető volt, 1949. szeptemberében vonult be a Petőfi Politikai Tiszti iskolába, ahol három hónap múlva hadnaggyá avatták. 1949. október 1-től a Petőfi Katonai Politikai Iskola hallgatója volt, ekkor vették hivatásos állományba és a Honvédelmi Minisztérium (HM) Politikai Főcsoportfőnökségen került pártszervezői beosztásba 1950. októberig. Ezt követően Budapesten a Központi Pártiskola hallgatója 1951. márciusig, majd a pártiskola elvégzése után politikai osztályvezetői beosztást kapott Budapesten a 11. gépesített hadtestparancsnokságon. Ezt követően szintén politikai osztályvezetőként tevékenykedett Debrecenben a 9. lövészhadtestnél. Gyorsan haladt előre rendfokozatai tekintetében is, 1950. augusztusban főhadnagy, majd néhány hónap elteltével százados és 1952. novemberében pedig megkapta őrnagyi rendfokozatát is. A következő időszakban Nyíregyházán az 1. lovas hadosztálynál volt politikai tiszt 1953. októberig, ezután 1955. márciusig politikai osztályvezetőként teljesített szolgálatot Kalocsán a 12. lövészadosztálynál. Miután 1955-ben levelező tagozaton elvégezte a Sztálin Politikai Akadémiát, katonai tanulmányait a Zrínyi Miklós Katonai Akadémia (ZMKA) előkészítő tanfolyamán folytatta. A tanfolyamot 1955. szeptemberében végezte el, majd Moszkvában tanult a Frunze Akadémián. Moszkvai tanulmányait a magyar forradalom alatt, 1956. október 30-án fejezte be, közben 1956. októberben megkapta alezredesi rendfokozatát. Hazatérése után 1956. november 1-től a Győri Hazatelepítési Bizottságban tevékenykedett és a 3. (budai) karhatalmi ezredben volt beosztott tiszt. Életrajzában így ír az 1956-os eseményekről: „1955. augusztusától 1956. október 29-ig a Frunze Akadémia hallgatója voltam. Hazatérésem után a Budai Karhatalmi Ezredtől a határra vezényeltek disszidens nevelőnek 1957. májusáig.” A karhatalomból a Személyügyi Csoportfőnökségen kapott beosztást, mint politikai helyettes és személyügyi osztályvezető. 1957. novemberében ugyanitt személyügyi csoportfőnök-helyettesnek nevezték ki, ebben a minőségében 1958. augusztus 30-ig végezte feladatát. Ezt követően a Magyar Néphadsereg Vezérkar 2. Csoportfőnökségen volt beosztásban, mint katonai attasé 1961. októberig. Közben 1960-ban a ZMKA gyorsított levelező politikai fakultásán tanult, az MSZMP Központi Pártfőiskoláját pedig 1965-ben végezte el. Ezután az 5. Hadsereg parancsnokságon pártbizottsági titkár volt 1965. július közepéig, ezen időszak alatt kapta meg ezredesi kinevezését 1962. novemberben.

A következőkben újra a Magyar Néphadsereg Vezérkar 2. Csoportfőnökségen kapott megbízatást, így 1965. augusztus végéig közvetlen személyi tartalék volt, majd szófiai katonai- és légügyi attaséként tevékenykedett egészen 1971. októberig. Ezt követően rövid ideig újra közvetlen személyi tartalékba került 1972. januárig, majd nyugdíjazásáig, 1973. november 1-ig Budapesten a Hátországi Alakulatok Parancsnokságán volt személyügyi osztályvezető. 1993. június 28-án hunyt el.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársaság Érdemérem arany fokozata (1952)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1953)

Szolgálati Érdemérem (1955)

Munkás Paraszt Hatalomért Emlékérem (1957)

Szolgálati Érdemérem 10 év után (1959)
Szolgálati Érdemérem 15 év után (1965)
Szolgálati Érdemérem 20 év után (1969)
Felszabadulás Jubileumi Emlékérem (1970)
Haza Szolgálatáért Emlékérem arany (1970)
Magyar Partizán Emlékérem (1973)

FORRÁSOK

Hadtörténeli Intézet és Múzeum, Központi Irattár 96741

